SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2020/1499

z dne 28. julija 2020

o uporabi Direktive 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta za proizvodnjo in veleprodajo električne energije iz obnovljivih virov v Italiji

(notificirano pod dokumentarno številko C(2020) 5026)

(Besedilo v italijanskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev, ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES ([1]) in zlasti člena 35(3) Direktive,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za javna naročila,

ob upoštevanju naslednjega:

1. DEJSTVA

(1) Enel Green Power (v nadaljnjem besedilu: prijavitelj) je 3. decembra 2019 Komisiji predložil zahtevek v skladu s členom 35(1) Direktive 2014/25/EU (v nadaljnjem besedilu: zahtevek). Zahtevek je v skladu s členom 1(1) Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2016/1804 ([2]).

(2) Zahtevek zadeva proizvodnjo in veleprodajo električne energije iz obnovljivih virov, kot je navedeno v členu 9 Direktive 2014/25/EU, s strani prijavitelja v Italiji. Zadevne storitve so v zahtevku opisane, kot sledi: sončna, vetrna, mini hidro in geotermalna energija. Prijavitelj v zahtevek ne vključuje biomase in bioplina, saj zatrjuje, da morajo sheme spodbud, ki trenutno podpirajo te tehnologije, na podlagi prakse Komisije pripeljati do zaključka, da povezani trgi še niso neposredno izpostavljeni konkurenci.

(3) Zahtevku ni bilo priloženo obrazloženo in utemeljeno mnenje, ki ga sprejme neodvisni nacionalni organ. Posledično mora Komisija v skladu s točko 1 Priloge IV k Direktivi 2014/25/EU v 105 delovnih dneh sprejeti izvedbeni akt o zahtevku. Začetni rok je bil začasno odložen v skladu s točko 2 Priloge IV k Direktivi 2014/25/EU. Rok, dogovorjen med prijaviteljem in Komisijo za sprejetje izvedbenega akta, poteče 31. julija 2020.

2. PRAVNI OKVIR

(4) Direktiva 2014/25/EU se uporablja za oddajo javnih naročil za opravljanje dejavnosti, povezanih med drugim s proizvodnjo in veleprodajo električne energije v smislu Direktive 2014/25/EU, razen če je dejavnost izvzeta v skladu s členom 34 navedene direktive.

(5) Direktiva 2014/25/EU določa, da se za javna naročila, katerih namen je omogočiti opravljanje ene od dejavnosti, za katere se uporablja Direktiva 2014/25/EU, navedena direktiva ne uporablja, če je dejavnost v državi članici, v kateri se opravlja, neposredno izpostavljena konkurenci na trgih, do katerih je dostop neomejen. Neposredna izpostavljenost konkurenci se ocenjuje na podlagi objektivnih meril, ki lahko vključujejo značilnosti zadevnega blaga ali storitev, obstoj alternativnega blaga ali storitev, zamenljivih z vidika ponudbe ali povpraševanja, cene in dejansko ali potencialno prisotnost več kot enega dobavitelja zadevnega blaga ali ponudnika zadevnih storitev.

([1]) UL L 94, 28.3.2014, str. 243.

([2]) Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/1804 z dne 10. oktobra 2016 o podrobnih pravilih za uporabo členov 34 in 35 Direktive 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev (UL L 275, 12.10.2016, str. 39).

3. **OCENA**

3.1 **Neomejen dostop do trga**

(6) Dostop do trga se šteje za neomejen, če je zadevna država članica prenesla in uporablja ustrezno zakonodajo Unije o odprtju danega sektorja ali njegovega dela konkurenci. Ta zakonodaja je navedena v Prilogi III k Direktivi 2014/25/EU, ki, kar zadeva proizvodnjo in veleprodajo električne energije iz obnovljivih virov, vključuje Direktivo 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]).

(7) Na podlagi informacij, ki jih ima na voljo Komisija, je Italija Direktivo 2009/72/ES prenesla v nacionalno zakonodajo z zakonodajno uredbo št. 93/2011, pozneje spremenjeno s členom 26 zakona št. 115/2015 in členom 33 zakona št. 122/2016. Dostop do upoštevnega trga se torej šteje za neomejen v skladu s členom 34(3) Direktive 2014/25/EU.

3.2 **Neposredna izpostavljenost konkurenci**

(8) Neposredno izpostavljenost konkurenci bi bilo treba oceniti na podlagi različnih kazalnikov, od katerih sam po sebi ni nobeden odločilen. V zvezi s trgi, na katere se nanaša ta sklep, je eno od meril, ki jih je treba upoštevati, tržni delež glavnih akterjev na določenem trgu. Ker se pogoji razlikujejo za različne v zahtevku zajete dejavnosti, bi bilo treba pri preučitvi konkurenčnih razmer upoštevati različne razmere na upoštevnih trgih.

(9) Ta sklep ne posega v uporabo pravil o konkurenci in državni pomoči ter na druga področja prava Unije. Zlasti merila in metodologija, uporabljena pri oceni neposredne izpostavljenosti konkurenci v skladu s členom 34 Direktive 2014/25/EU, niso nujno enaka tistim, uporabljenim pri oceni v skladu s členom 101 ali 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije ali v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 139/2004 ([4]), kar je potrdilo Splošno sodišče ([5]).

(10) Cilj tega sklepa je ugotoviti, ali so dejavnosti, na katere se nanaša zahtevek, izpostavljene stopnji konkurence na trgih, do katerih dostop ni omejen v smislu člena 34 Direktive 2014/25/EU, ki bo tudi ob odsotnosti discipline, dosežene s podrobnimi pravili o javnem naročanju iz Direktive 2014/25/EU, zagotovila pregledno in nediskriminatorno izvajanje javnih naročil za opravljanje zadevnih dejavnosti, na katere se nanaša zahtevek, na podlagi meril, ki naročnikom omogočajo ugotoviti, katera rešitev je v celoti ekonomsko najugodnejša.

3.3 **Opredelitev upoštevnega trga/upoštevnih trgov:**

(11) Leta 2012 je Komisija v Izvedbenem sklepu 2012/539/EU ([6]) opredelila, da sta proizvodnja in veleprodaja električne energije iz obnovljivih virov ločena trga.

(12) Leta 2017 je Komisija sprejela Izvedbeni sklep (EU) 2018/71 ([7]) v zvezi z nizozemskim trgom električne energije. Za Nizozemsko je Komisija menila, da ni treba opredeliti ločenih trgov za električno energijo glede na vir. Glavni razlogi za odstopanje od Izvedbenega sklepa 2012/539/EU v zvezi z Italijo so bili naslednji: dejstvo, da se je električna energija iz obnovljivih virov prodajala neposredno na veleprodajnem trgu in ne netržnemu subjektu, ki je upravljavec prenosnih omrežij v Nemčiji in Gestore dei Servizi Energetici (GSE) v Italiji, odsotnost prednostnega odjema električne energije iz obnovljivih virov, dejstvo, da je bila zakonska določena stopnja plačila za električno

([3]) Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 55).

([4]) Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).

([5]) Sodba z dne 27. aprila 2016, Österreichische Post AG/Komisija, T-463/14, ECLI:EU:T:2016:243, točka 28.

([6]) Izvedbeni sklep Komisije 2012/539/EU z dne 26. septembra 2012 o izvzetju proizvodnje in veleprodaje električne energije, proizvedene na severnem in južnem makro območju Italije iz konvencionalnih virov, iz uporabe Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev in o spremembi Sklepa Komisije 2010/403/EU (UL L 271, 5.10.2012, str. 4).

([7]) Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/71 z dne 12. decembra 2017 o izvzetju proizvodnje in veleprodaje električne energije na Nizozemskem iz uporabe Direktive 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev, ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 12, 17.1.2018, str. 53).

energijo iz obnovljivih virov v obliki odjemne premije (v nasprotju s fiksno stopnjo, kot je določeno v nemških in italijanskih precedenčnih primerih), ter dejstvo, da so bile subvencije za obnovljive vire na začetku predmet razpisa, kjer so se različne tehnologije potegovale za vnaprej določen znesek subvencij.

(13) V tem zahtevku prijavitelj meni, da sta v Italiji veleprodaja električne energije iz obnovljivih in konvencionalnih virov del istega trga.

(14) Italijanski organ za konkurenco Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCM) v svojem stališču z dne 6. marca 2020 meni, da ni mogoče določiti ločenega trga za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, ki bi bil ločen od trga za proizvodnjo energije iz konvencionalnih virov. Organ ugotavlja, da sta obnovljiva in konvencionalna proizvodnja popolnoma zamenljivi z vidika zadovoljevanja povpraševanja po električni energiji ter da je delež obnovljive energije, ki se prodaja pod tržnimi pogoji, velik (več kot 50 % celotne energije). V zvezi s tem AGCM trdi, da so se spodbude, dodeljene proizvodnji iz obnovljivih virov, od leta 2012 znatno zmanjšale in da je sčasoma njihova raven zagotavljala zgolj nadomestilo stroškov, ki jih imajo proizvajalci električne energije.

(15) Komisija ugotavlja, da proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov v Italiji podpirajo številni programi z različnimi značilnostmi.

(16) Komisija je v Izvedbenem sklepu 2012/539/EU v zvezi z Italijo analizirala značilnosti štirih programov, ki podpirajo proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov. Glede na različne značilnosti programov, uvedenih v Italiji za podporo proizvodnji električne energije iz obnovljivih virov po navedenem sklepu, bo trg za namene analize v teh uvodnih izjavah razdeljen na programe, uvedene v Italiji za podporo proizvodnji električne energije iz obnovljivih virov, analiziranih v Izvedbenem sklepu 2012/539/EU, in na programe, uvedene v Italiji za podporo proizvodnji električne energije iz obnovljivih virov, po omenjenem sklepu.

(17) V tem okviru je pomembno omeniti, da na zadevnih trgih pravila o javnem naročanju ne veljajo za vse tržne udeležence. Zato bodo družbe, za katere navedena pravila ne veljajo, pri delovanju na teh trgih običajno imele možnost ustvarjanja konkurenčnega pritiska na tržne udeležence, za katere veljajo pravila o javnem naročanju.

3.4 **Opredelitev upoštevnega geografskega trga**

(18) V sektorju električne energije upoštevni geografski trg pogosto velja za nacionalni. Vendar je ustrezno geografsko območje lahko odvisno tudi od konfiguracije trgovalnega območja, ki odraža omejitve omrežja.

(19) V Izvedbenem sklepu 2012/539/EU je Komisija ugotovila, da sta bila zaradi prisotnosti omejitev omrežja za namene ocenjevanja, ali so bili pogoji iz člena 30(1) Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([8]) izpolnjeni brez poseganja v konkurenčno pravo, upoštevna geografska trga za proizvodnjo in veleprodajo električne energije, proizvedene iz konvencionalnih virov, na severnem in južnem makro območju.

(20) Kar zadeva geografski trg, prijavitelj meni, da je nacionalni.

(21) Italijanski organi v svojih stališčih z dne 6. marca 2020 navajajo, da je bila razlika v ceni med južnim makro območjem in makro območjem Sardinija skoraj zmanjšana na 0, medtem ko je bila razlika v ceni med južnim makro območjem makro območjem Sicilija zmanjšana. AGCM poudarja proces dekoncentracije, ki je vplival na trg v Italiji, kot kaže stalno upadanje indeksa Herfindahl-Hirschman (HHI) na nacionalni ravni (549 v letu 2018, 686 v letu 2017, 713 v letu 2016 in 884 v letu 2012). Izračun indeksa HHI je predložil prijavitelj v predložitvi z dne 19. septembra 2019. Vendar AGCM poudarja, da se zdi, da je vsaj za eno makro območje (Sicilija) območna cena še vedno stalna in bistveno drugačna od cene v preostalih delih države.

([8]) Direktiva 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev (UL L 134, 30.4.2004, str. 1).

(22) Komisija se strinja, da je razvoj cenovnih razlik v zadnjih osmih letih pokazal zelo pomembno konvergenco med makro območji. Vendar pa dejstvo, da še vedno obstaja cenovna premija za trg na makro območju Sicilija, zagovarja ločitev tega območja od ostalega italijanskega trga.

(23) Za namene ocene po tem sklepu ter brez poseganja v konkurenčno pravo in pravila o državni pomoči Komisija upošteva dva upoštevna geografska trga: na eni strani severno in južno makro območje ter makro območje Sardinija, na drugi strani pa makro območje Sicilija.

3.5 **Analiza trga**

(24) Komisija je v Izvedbenem sklepu 2012/539/EU ugotovila, da je mogoče iz pravil za javno naročanje izvzeti le proizvodnjo in veleprodajo električne energije iz konvencionalnih virov. V sklepu je navedeno, da je treba šteti, da je pogoj neposredne izpostavljenosti konkurenci iz člena 30(1) Direktive 2004/17/ES izpolnjen v zvezi s proizvodnjo in veleprodajo električne energije iz konvencionalnih virov na ozemlju Italije, z izjemo Sardinije in Sicilije. Sklep je analiziral značilnosti štirih spodbujevalnih programov za obnovljive vire energije.

(25) Mehanizem Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6) vključuje zakonsko določeno odjemno tarifo za električno energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov in iz virov, podobnih obnovljivim virom energije, tj. električno energijo, proizvedeno v obratih za soproizvodnjo toplote in električne energije. Ta mehanizem zajema operativne stroške, stroške kapitala in stroške goriva ter vključuje spodbujevalno komponento, ki se uporablja v prvih osmih letih obratovanja.

(26) Celovita tarifa (TO) se uporablja za obrate z obstoječo zmogljivostjo manj kot 200 kW za polja vetrnih elektrarn in manj kot 1 MW za druge vrste obnovljivih virov energije. Ta sistem je zajamčen za 15 let, uporablja se prostovoljno in predstavlja nadomestno možnost sistemu zelenih certifikatov. Celovita tarifa vključuje ceno energije in spodbudo.

(27) Mehanizem zelenih certifikatov (CV) temelji na uvedbi obveznih kvot za proizvajalce in uvoznike električne energije, proizvedene iz konvencionalnih virov, ki vsako leto predložijo več zelenih certifikatov. Zeleni certifikati se nato dodelijo obratom za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, odvisno od vira proizvedene energije, pri čemer jih je mogoče izmenjati na ločenem trgu, ki ni energetski trg. Prihodek proizvajalcev električne energije iz obnovljivih virov izhaja iz prodaje energije iz obnovljivih virov in, kot spodbuda, iz prodaje zelenih certifikatov. Vrednost zelenih certifikatov se določi na podlagi razmerja med povpraševanjem (proizvajalcev in uvoznikov električne energije iz konvencionalnih virov) in ponudbo (proizvajalcev električne energije iz obnovljivih virov). Sistemi zelenih certifikatov se uporabljajo za obrate nad 1 MW (razen sončnih elektrarn) in vetrno energijo nad 200 kW.

(28) Zeleni certifikati so bili spremenjeni januarja 2016 in preimenovani v GRIN. Delujejo s četrtletno premijo, ki se upravičencem do programa izplača poleg cene električne energije. Izplačani zneski in njihovo trajanje v okviru GRIN so popolnoma enaki tistim, ki bi jih upravičenci prejeli v okviru starejših zelenih certifikatov.

(29) Sistem energetskih računov (CE) spodbuja proizvodnjo električne energije iz fotovoltaičnih virov in pomeni odjemno premijo, pri čemer proizvajalci prejmejo tržno ceno na trgu za dan vnaprej in spodbujevalno nadomestilo. Ta spodbujevalni sistem je zajamčen za 20 let.

(30) Na podlagi značilnosti teh programov ter posebnosti proizvodnje in veleprodaje proizvedene električne energije je Komisija v svojem Izvedbenem sklepu 2012/539/EU ugotovila, da pogoj neposredne izpostavljenosti konkurenci na področju proizvodnje in veleprodaje električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, ni izpolnjen. Ker se pogoji za te programe večinoma niso spremenili, Komisija ne vidi razloga za spremembo svoje ocene.

(31) Za programe, uvedene po Izvedbenem sklepu 2012/539/EU, so bili Komisiji priglašeni najpomembnejši med njimi, ki so bili v skladu s pravili o državni pomoči odobreni s Sklepom Komisije C(2016) 2726 ([9]) in Sklepom Komisije C(2019) 4498 ([10]). To pomeni, da ti programi vključujejo primerno plačilo glede na nastale stroške in da dodeljena pomoč ne izkrivlja enotnega trga.

([9]) Sklep Komisije C(2016) 2726 z dne 28. aprila 2016 o podpori električni energiji iz obnovljivih virov.

([10]) Sklep Komisije C(2019) 4498 z dne 14. junija 2019 o podpori električni energiji iz obnovljivih virov za obdobje 2019–2021.

(32) Kar zadeva program, vzpostavljen z ministrskim odlokom z dne 23. junija 2016, je bil odprt za vse obnovljive vire energije, razen za fotovoltaično energijo. Upravičenci so bili razdeljeni v tri kategorije glede na moč elektrarne: novi veliki generatorji (tj. z vgrajeno močjo, večjo od 5 MW), novi generatorji srednje velikosti (npr. z inštalirano močjo med 500 kW2 in 5 MW, ta kategorija vključuje tudi nadomestitev stare zmogljivosti z novo pri generatorjih katere koli velikosti) in manjši generatorji (tj. z vgrajeno zmogljivostjo največ 500 kW). Komisija je pripomnila, da bi bila diskontirana lastna cena proizvodnje energije za tehnologije, upravičene do programa, višja od pričakovane tržne cene električne energije, neto sedanja vrednost za projekte obnovljive energije pa bi bila brez pomoči in pod običajnimi tržnimi pogoji negativna.

(33) Glede sheme, vzpostavljene z ministrskim odlokom z dne 4. julija 2019, je ta sestavljena iz pomoči za poslovanje za proizvodnjo električne energije iz obratov, ki uporabljajo naslednje tehnologije obnovljivih virov energije: vetrna energija na kopnem, fotovoltaična energija in električna energija iz hidroelektrarn ter kanalizacijski plini. Tako kot v Sklepu C(2016) 2726 je Komisija ugotovila, da bi bila diskontirana lastna cena proizvodnje energije za tehnologije, upravičene do programa, višja od pričakovane tržne cene električne energije. Brez pomoči in v običajnih tržnih pogojih bi bila neto sedanja vrednost za projekte energije iz obnovljivih virov torej negativna. Komisija je zaključila, da projekti brez pomoči ne bi bili finančno izvedljivi.

(34) Z ministrskim odlokom z dne 14. februarja 2017 je bil za majhne otoke uveden poseben program. Gre za 20 otokov, od tega 14 na območju Sicilije, ki niso povezani z električnim omrežjem na celini. Njihova površina je večja od enega kvadratnega kilometra ter ležijo več kot 1 km od celine in imajo vsaj 50 prebivalcev. Za vsak otok so bili za leto 2030 določeni posebni cilji v zvezi z električno energijo in toploto za energetski prehod. Dostop je omogočen za novo gradnjo, izboljšanje in ponovno aktiviranje obratov za proizvodnjo električne energije z najmanj 0,5 kW, ki obratujejo od 15. novembra 2018, so priključeni v otoško električno omrežje in se napajajo iz lokalno dostopnih obnovljivih virov. Upravičenci prejmejo odjemno tarifo za električno energijo, prodano v omrežje, ter odjemno premijo za proizvedeno in takoj porabljeno električno energijo na lokaciji.

(35) Ritiro Dedicato (RID) je mehanizem, s katerim se proizvajalci ponudijo na trgu z električno energijo, dovedeno v omrežje. Sestavljen je iz prodaje električne energije družbi GSE ter nadomešča vse druge pogodbene obveznosti, ki se (med drugim) nanašajo na storitve odpreme in prevoza energije. Obrati z manj kot 10 MW moči so upravičeni do mehanizma RID, skupaj z obrati s kakršno koli močjo, če se oskrbujejo s [sončno, vetrno energijo, energijo plimovanja, energijo valovanja, geotermalno energijo ali z obrati s hidravličnimi viri, omejenimi na vodne tokove ali] z drugimi obnovljivimi viri, če so v lasti samoproizvajalca. RID je alternativa spodbudam, dodeljenim v okviru drugih programov, vzpostavljenih z ministrskimi odloki z dne 5. julija 2012, 6. julija 2012, 23. junija 2016 in 4. julija 2019.

(36) Scambio sul Posto (SSP) omogoča ekonomsko kompenzacijo med vrednostjo, povezano z električno energijo, dovedeno v omrežje, ter vrednostjo, povezano z električno energijo, odvzeto in porabljeno v obdobju, ki je drugačno od tistega, v katerem se ta proizvaja. Velja za obrate, ki so začeli obratovati najpozneje do 31. decembra 2014, če se v njih električna energija dobavlja iz obnovljivih virov ali iz visoko učinkovite soproizvodnje toplotne in električne energije (HE CHP) z največjo močjo, ki ne presega 200 kW, ali obrati z zmogljivostjo do 500 kW, če je napajanje iz obnovljivih virov in obratuje od 1. januarja 2015. SSP je alternativa spodbudam, dodeljenim v okviru drugih programov, vzpostavljenih z ministrskimi odloki z dne 5. julija 2012, 6. julija 2012, 23. junija 2016 in 4. julija 2019.

(37) Komisija ugotavlja, da programi, vzpostavljeni z ministrskimi odloki z dne 23. junija 2016 in 4. julija 2019, vključujejo postopek zbiranja ponudb za izkoriščanje spodbud.

(38) Komisija ugotavlja, da se je povečala raven konkurence za izkoriščanje programov, vzpostavljenih z ministrskimi odloki z dne 23. junija 2016 in 4. julija 2019, z velikim številom prijaviteljev in ponudb za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov. Zato Komisija meni, da obrati za proizvodnjo obnovljivih virov energije, ki izkoriščajo novejše programe, delujejo v konkurenčnem okolju.

(39) Kar zadeva ostale tri programe, program, vzpostavljen z ministrskim odlokom z dne 14. februarja 2017, RID in SSP, Komisija nima podlage za ugotovitev, da so upravičenci izpostavljeni konkurenčnemu pritisku. Nekatere njihove značilnosti, na primer odjemna tarifa ali dejstvo, da proizvedeno energijo kupuje GSE, so podobne značilnostim drugih programov, analiziranih v sklepu iz leta 2012.

4. **ZAKLJUČKI**

(40) Glede na zgoraj preučene dejavnike se šteje, da je pogoj neposredne izpostavljenosti konkurenci, določen v členu 34 Direktive 2014/25/EU, izpolnjen glede naročnikov v zvezi s proizvodnjo in veleprodajo električne energije, proizvedeno iz obnovljivih virov, na podlagi programov, uvedenih z ministrskimi odloki z dne 23. junija 2016 in z dne 4. julija 2019, v Italiji.

(41) Ker se poleg tega šteje, da je izpolnjen pogoj glede neomejenega dostopa do trga, se Direktiva 2014/25/EU ne uporablja niti, če naročniki oddajo naročila, katerih namen je omogočati proizvodnjo in veleprodajo električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, na podlagi programov, uvedenih z ministrskimi odloki z dne 23. junija 2016 in z dne 4. julija 2019, v Italiji, niti če na zadevnem geografskem območju za opravljanje take dejavnosti organizirajo projektne natečaje.

(42) Glede na zgoraj preučene dejavnike se šteje, da pogoj neposredne izpostavljenosti konkurenci, določen v členu 34 Direktive 2014/25/EU, ni izpolnjen glede naročnikov v zvezi s proizvodnjo in veleprodajo električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, na podlagi programov, uvedenih s CIP6, CV/GRIN, CE, TO ter ministrskim odlokom z dne 14. februarja 2017, RID in SSP. Zato bi se morala Direktiva 2014/25/EU še naprej uporabljati, kadar naročniki oddajajo naročila za omogočanje izvajanja te dejavnosti v Italiji in kadar organizirajo projektne natečaje za izvajanje take dejavnosti na tem geografskem območju.

(43) Glede na zgoraj preučene dejavnike se šteje, da je pogoj neposredne izpostavljenosti konkurenci, določen v členu 34 Direktive 2014/25/EU, izpolnjen glede naročnikov v zvezi s proizvodnjo in veleprodajo električne energije v Italiji, razen na Siciliji.

(44) Ker bi se morala za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov, zajeta v CIP6, CV/GRIN, CE, TO, DM z dne 14. februarja 2017, RID in SSP programi, še naprej uporabljati Direktiva 2014/25/EU, je treba opozoriti, da je treba pogodbe za javna naročila, ki zajemajo več dejavnosti, obravnavati v skladu s členom 6 navedene direktive. To pomeni, da bi bilo treba, kadar naročnik izvaja „mešana“ javna naročila, to je javna naročila, ki se uporabljajo za podporo izvajanju dejavnosti, izvzetih iz uporabe Direktive 2014/25/EU, in tistih, ki niso izvzete, upoštevati dejavnosti, za katere je pogodba pretežno namenjena. V primeru takih mešanih javnih naročil, kadar so namenjena predvsem podpori dejavnosti, ki niso izvzete, se uporabljajo določbe Direktive 2014/25/EU. Kadar je objektivno nemogoče določiti, za katero dejavnost je naročilo pretežno namenjeno, se odda v skladu s pravili iz člena 6(3) Direktive 2014/25/EU.

(45) Opozoriti je treba, da člen 16 Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([11]) o podeljevanju koncesijskih pogodb določa izjemo od uporabe navedene direktive za koncesije, ki jih podelijo naročniki, če se v skladu s členom 35 Direktive 2014/25/EU ugotovi, da je v državi članici, v kateri se bodo izvajale te koncesije, zadevna dejavnost neposredno izpostavljena konkurenci v skladu s členom 34 navedene direktive. Ker je bilo ugotovljeno, da je dejavnost proizvodnje in veleprodaje električne energije iz obnovljivih virov na podlagi programov, vzpostavljenih z ministrskimi odloki DM z dne 23. junija 2016 in DM z dne 4. julija 2019 v Italiji, neposredno izpostavljena konkurenci, bodo koncesijske pogodbe za omogočanje izvajanja teh dejavnosti v Italiji (razen na Siciliji) izključene s področja uporabe Direktive 2014/23/EU.

(46) Ko obrati ne bodo več prejemali podpore s strani CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministrskega odloka z dne 14. februarja 2017, RID in SSP, določbe Direktive 2014/25/EU zanje ne bi smele več veljati, saj se bo štelo, da so izpostavljeni konkurenci.

(47) Ta sklep temelji na pravnih in dejanskih razmerah v obdobju od aprila 2017 do maja 2020, kakor je razvidno iz informacij, ki so jih predložili prijavitelj in italijanski organi, ter iz javno dostopnih informacij. Spremeni se lahko, če bi pomembne spremembe pravnega ali dejanskega stanja pomenile, da pogoji za uporabo člena 34 Direktive 2014/25/EU niso več izpolnjeni –

([11]) Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Direktiva 2014/25/EU se ne uporablja za naročila, ki jih oddajo naročniki in katerih namen je omogočiti izvajanje proizvodnje in veleprodaje električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, na podlagi programov, uvedenih z ministrskimi odloki z dne 23. junija 2016 in z dne 4. julija 2019, v Italiji.

Člen 2

Direktiva 2014/25/EU se še naprej uporablja za javna naročila, ki jih oddajo naročniki ter so namenjena omogočanju proizvodnje in veleprodaje električne energije iz obnovljivih virov, ki prejema podporo iz katerega koli od naslednjih programov podpore, v Italiji:

(a) Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6);

(b) mehanizem zelenih certifikatov ali GRIN;

(c) sistem energetskih računov;

(d) celovita tarifa;

(e) ministrski odlok z dne 14. februarja 2017;

(f) mehanizem Ritiro Dedicato;

(g) Scambio sul Posto.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju, 28. julija 2020

Za Komisijo
Thierry BRETON
Član Komisije